

लेत्यादि” * । चूर्सकं यथा मम । “गुणरत्नसागर जगदेकना-
गर कार्मिनीमदन जनरञ्जनेत्यादि” ।

(पू६७) कथायां सरसं वस्तु पद्यैरेव विनिर्मितं ।

क्वचिदत्र भवेदार्या क्वचिदत्रापवक्त्रके ॥

आदौ पद्यैर्नमस्कारः खलादेर्वृत्तकीर्तनं ।

यथा कादम्बर्यादि ।

(पू६८) आख्यायिका कथावत् स्यात् कवेर्वंशादिकीर्तनं ॥

अस्यामन्यकवीनाञ्च वृत्तं गद्यं क्वचित् क्वचित् ।

कथांशानां व्यवच्छेद आश्वास इति बध्यते ॥

आर्या वक्त्रापवक्त्राणां क्वन्दसा येन केनचित् ।

अन्यापदेशेनाश्वासमुखे भाव्यर्थसूचनं ॥

यथा हर्षचरितादि ।

“अपि त्वनियमो दृष्टस्तत्राप्यन्यैरुदीरणात्” ।

इति दण्ड्याचार्यवचनात् केचित् “आख्यायिका नायकेनैव
निबद्धव्या” इत्याहुस्तदयुक्तं । आख्यानादयश्च कथाख्यायिक-
योरेवान्तर्भावान्न पृथगुक्ताः । यदुक्तं दण्डिनैव ।

“अत्रैवान्तर्भव्यन्ति शेषाश्चाख्यानजातय इति” ।

एषामुदाहरणं पञ्चतन्त्रादि । अथ गद्यपद्यमयानि ।

(पू६९) गद्यपद्यमयं काव्यं चम्पूरित्यभिधीयते ।

* अणिसेति । अनिशं विस्मर निशिततरशरविसरविदलितसम-
रपरिगतप्रबलपरबलेत्यादि ॥ सं० ॥ टी० ॥